

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 855/2015-7

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 17. decembra 2015 v senáte zloženom z predsedníčky Ľudmily Gajdošíkovej a zo sudcov Sergeja Kohuta a Ladislava Orosza (sudca spravodajca) predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] ktorou namieta porušenie svojich bližšie neoznačených základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Zvolen v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 42/2014 a obžalobou Okresnej prokuratúry Lučenec sp. zn. 3 Pv 143/13 zo 7. novembra 2013, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKOVANÉ] o d m i e t a pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na jej prerokovanie.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 18. júna 2015 doručená sťažnosť [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojich bližšie neoznačených základných práv a slobôd postupom Okresného súdu Zvolen (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 42/2014 (ďalej len

„napadnuté konanie“) a obžalobou Okresnej prokuratúry Lučenec (ďalej len „okresná prokuratúra“) sp. zn. 3 Pv 143/13 zo 7. novembra 2013 (ďalej len „obžaloba“).

Z obsahu sťažnosti a zo zistení ústavného súdu vyplýva, že sťažovateľ bol obžalovaný z prečinu ohovárania, pričom trestné konanie proti jeho osobe je vedené okresným súdom pod sp. zn. 1 T 42/2014. V napadnutom konaní okresný súd vydal trestný rozkaz sp. zn. 1 T 42/2014 zo 14. mája 2014, ktorý sťažovateľ napadol odporom.

Podľa názoru sťažovateľa došlo k porušeniu jeho práva „na obhajobu“ tým, že „... starosta obce [REDAKOVANÉ] diskriminoval osobu [REDAKOVANÉ] a krivo obvinil, krivým svedectvom na okr. súde Zvolen sp. zn. 3 Pv 143/13-44 sp. zn. 1 T 42/2014 zo dňa 13. 5. 2015 – konaného, tiež nie je v zhode výpoveďou [REDAKOVANÉ] – obvineného, zápisnica OS Zvolen 1 T 42/2014...“, a ďalej uviedol, že zápisnica okresného súdu „nie je v zhode a značne sa táto zápisnica odkláňa s elektronickým záznamom zo dňa 13. 5. 2015...“.

Sťažovateľ okrem iného v sťažnosti uvádza, že „poverený vyšetrovateľ OR PZ Lučenec npor. [REDAKOVANÉ] – odmietol spísať zápisnicu od slova do slova zo dňa 28. 3. 2013 v miestnosti vyšetrovateľa OR PZ Lučenec odmietal nahliadnuť a oboznámiť sa so spisom ČVS: ORP -91/OVK-LC-2013 a robiť opravné prostriedky v prospech [REDAKOVANÉ]...“.

Na základe argumentácie uvedenej v sťažnosti sťažovateľ navrhuje „... zrušiť obžalobu sp. zn. 3 Pv 143/13-44 OP Lučenec a zastaviť konanie okr. súdu Zvolen sp. zn. 1 T 42/2014 – v časti dokazovania konaného dňa 13. 5. 2015 – [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] – Nálezom Ústavného súdu SR, zrušiť konanie sp. zn. 1 T 42/2014 pre hmotnoprávne a procesnoprávne pochybenia a vady, s ktorými sa obžaloba nezákonná sp. zn. 3 Pv 143/13-44 včas nevyporiadala...“.

Sťažovateľ taktiež žiada, aby mu ústavný súd ustanovil advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa skúmajúc, či nie sú dané dôvody na jeho odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Z už citovaného čl. 127 ods. 1 ústavy vyplýva, že systém ústavnej ochrany základných práv a slobôd je rozdelený medzi všeobecné súdy a ústavný súd, pričom právomoc všeobecných súdov je ústavou založená primárne („... ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd“) a právomoc ústavného súdu len subsidiárne.

Z princípu subsidiarity vyplýva, že právomoc ústavného súdu poskytnúť ochranu základným právam a slobodám je daná iba vtedy, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhodujú všeobecné súdy. Ústavný súd sa pri uplatňovaní svojej právomoci riadi zásadou, že všeobecné súdy sú ústavou povolané chrániť nielen zákonnosť, ale aj ústavnosť. Preto je právomoc ústavného súdu subsidiárna a nastupuje až vtedy, ak nie je daná

právomoc všeobecných súdov (m. m. IV. ÚS 236/07). Ak ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti zistí, že sťažovateľ sa ochrany svojich základných práv alebo slobôd môže domôcť využitím jemu dostupných a účinných prostriedkov nápravy pred iným (všeobecným) súdom, musí takúto sťažnosť odmietnuť z dôvodu nedostatku právomoci na jej prerokovanie (m. m. IV. ÚS 115/07).

Sťažovateľ namieta porušenie svojich bližšie neoznačených základných práv obžalobou okresnej prokuratúry zo 7. novembra 2013, o ktorej je oprávnený a aj povinný rozhodnúť okresný súd. Právomoc okresného súdu rozhodnúť o obžalobe vylučuje právomoc ústavného súdu.

Sťažovateľ namieta porušenie svojich bližšie neoznačených základných práv aj postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 42/2014. V tejto súvislosti ústavný súd konštatuje, že proti postupu, ako aj meritórnemu rozhodnutiu okresného súdu o obžalobe má sťažovateľ v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku k dispozícii riadny opravný prostriedok (odvolanie), o ktorom je oprávnený a aj povinný rozhodnúť miestne príslušný krajský súd ako odvolací súd. Právomoc odvolacieho súdu rozhodnúť o odvolaní sťažovateľa smerujúcej proti postupu okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1 T 42/2014, resp. jeho meritórnemu rozhodnutiu v trestnej veci sťažovateľa vylučuje právomoc ústavného súdu.

Okresný súd konajúci v trestnej veci sťažovateľa, prípadne aj odvolací súd sú súdmi s plnou jurisdikciou, v ktorých právomoci je posúdenie všetkých relevantných skutkových aj právnych okolností jeho trestnej veci. Vzhľadom na túto skutočnosť ústavný súd nemá dôvod (a ani oprávnenie), aby vstupoval v tejto fáze prebiehajúceho trestného konania vo veci sťažovateľa do právomoci všeobecných súdov. Sťažovateľ mohol (sťažovateľ už podal odpor proti trestnému rozkazu, pozn.) a naďalej môže uplatniť v rámci svojho práva na obhajobu argumentáciu týkajúcu sa namietaného porušenia jeho základných práv a slobôd v prebiehajúcom konaní pred všeobecnými súdmi vrátane využitia opravných prostriedkov (odvolanie a následne príp. aj dovolanie), ktoré mu priznáva Trestný poriadok (m. m. III. ÚS 3/02, III. ÚS 18/04).

Na základe uvedeného ústavný súd pri predbežnom prerokovaní odmietol sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde i pre nedostatok svojej právomoci na jej prerokovanie.

Nad rámec tohto rozhodnutia ústavný súd konštatuje, že sťažnosť sťažovateľa by mohol odmietnuť aj z dôvodu nesplnenia zákonom predpísaných náležitostí.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. decembra 2015